

متن پرسش

سلام استاد عزیز: اگر ایران امروز نه توسعه یافته است و نه سنتی و اگر بپذیریم که توسعه یافتگی عقلی متناسب با خود می خواهد. لاجرم در ارائه الگو برای تاریخ امروزمان به تفکری ذوعالمین اشاره داریم و پیشنهاد به حضور عالمانی می دهیم که دو عالم را درک کرده اند هم از سنت بهره دارند و هم درصد درک مدرنیته هستند. فارغ از اینکه این گزاره اصولا محال است یا نه ما بیشتر دل به افراد داریم و انگار هنوز بهترین مدل ارائه را مدل دفاع مقدس می دانیم که جوان مومن انقلابی بتواند کاری کند. اما چند مدتی ست که ساختار و مشکلاتش من را درگیر کرده است، آیا مشکلات ساختاری ما که از توسعه نیافتگی برآمده است با فرد ولو با فرض فوق قابل حل است؟ سخنانی امروز در باب نئوصدراپی می شنویم چقدر باید جدی گرفت؟ نسبت ما با صدرا امروز چگونه باید باشد؟ مدل حکومتی وجود اندیش چیست؟ ببخشید که سوالی درخور شما نپرسیدم اما واقعا درگیرم، اگر چنانچه سوالات حقیر را محقر دانستید پاسخ ندهید نمی خواهم وقت گران بهای استاد گرفته شود. تشکر یا علی

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نه تنها بنده، بسیاری در حال حاضر در این مورد فکر کرده اند. فکر می کنم در چند جبهه باید موضوع را دنبال کرد. پیشنهاد بنده آن است که سری به جزوه‌ی «انقلاب اسلامی؛ طلوع جهانی بین دو جهان» بزنید. جزوه بر روی سایت هست. موفق باشید